

2012:36

Interpellation av Eivor Karlsson (MP) om skolans brist på stöd till elever

Dnr 322-1371/2012

För ett år sedan förtydligades skollagen och alla elever, oavsett förutsättningar, med eller utan diagnos, har rätt till det stöd de behöver för att kunna gå i skolan.

Det handlar bl.a. om elever med neuropsykiatriska diagnoser (NPF) men även om elever som av andra orsaker har svårt med inläring och koncentration. Skolinspektionen har gjort en granskning, främst när det gäller elever med autismspektrumsyndrom (AST).

Bakgrunden till studien om ATS var att tidigare undersökningar visat att skolans förmåga att förstå och ge dessa elever stöd är begränsad. I en kommentar till undersökningen (Attention nr 4/2012) konstaterade generaldirektör Ann-Marie Bergler, Skolinspektionen, att skolan i stor utsträckning misslyckats med att fånga upp dessa elevers behov. ”Vilket lett till en beklämmande dålig skolsituation.” Det får stora konsekvenser för eleven som efter upprepade misslyckanden ofta väljer att helt utebli.

Även Attentions ordförande, Anki Sandberg, uttalade sig samma tidning. ”Resultatet är en väckarklocka som bekräftar det vi vetat länge via kontakter med bekymrade föräldrar. Skolinspektionens resultat måste nu nå ut till alla skolor, övriga skolmyndigheter och utbildningsdepartementet.”

Det brister fortfarande – ett år efter förtydligandet av skollagen – i skolornas förmåga att ge eleverna den hjälp som de har rätt till. Det visade också P1 programmet Kaliber i samarbete med UR:s Skolministeriets granskning. Förra året fick Skolinspektionen in rekordmånga anmälningar från allmänheten mot skolor som brister i att ge särskilt stöd till elever. Hela 747 stycken.

En av dem gällde 12-årige Kevin. Han uttryckte sig i Kalibers program mycket värtaligt och adekvat. Om det inte framgått av programmet skulle varit svårt att förstå att han hade problem. Men han har ADHD, skrivmotoriska problem och autistiskt syndrom. Diagnoser som med ett samlingsnamn kallas för neuropsykiatriska diagnoser (NPF)

Kevins problem ökade när hans lilla skola slogs ihop med flera andra mindre enheter. Tryggheten med en liten grupp, en lärare och en specialpedagog, som såg hans behov försvann. Och ersättes med en stor klass med många stökiga elever.

När det var skolutflykt ringde skolan till föräldrarna och undrade om inte Kevin kunde stanna hemma då det kunde bli stökigt. Skolan saknade resurser inför eventuella problem. P.g.a. funktionsnedsättning har han svårt med det sociala samspelet och hamnar lätt i konflikter.

Han hade blåmärken, blödde en gång från huvudet när han kom hem från skolan. En annan gång blev han stampad på i gympan då han redan låg ner. Sen vågade inte föräldrarna, av säkerhetsskäl, skicka honom till skolan. Många av dessa elever upplever sig mobbade, inte bara av klassen, utan också ibland även av sin lärare. Det framkom av radioprogrammet.

Men denne 12-åring är långt ifrån ensam. Kaliber och Skolministeriet ville ta reda på hur vanligt det är att skolan brister med att hjälpa barn med ADHD och liknande NPF-diagnoser. De frågade en grupp som har god insyn i skolan. Nämligen skolpsykologerna.

Av 133 skolpsykologer vittnade 74 om att det finns elever med neuropsykiatriska diagnoser i deras skolor som inte får det stöd de behöver för att klara skolan. Flera av de tillfrågade skolpsykologerna uttryckte en frustration och en djup oro för sina elever i sina kommentarer till redaktionen.

Ett annat aktuellt fall gäller Axel från Karlskrona. När han började i sjuan i Karlskrona fick han ingen assistent längre. Då rasade allt. Han började åttan i augusti. Det gick några dagar, sedan var han inte välkommen längre utan skickades hem.– Du är för stökig, löd motiveringen. Nu får han hemundervisning 2 timmar, tre gånger i veckan. Skolinspektionen anser att skolan inte stöttat Axel på rätt sätt. Axel vill gå i skolan. Något han både har rättighet och skyldighet att göra.

Elever med koncentrationssvårigheter, med eller utan NPF-diagnoser, saknar fortfarande ofta tillräckligt stöd. Trots förtydligande i skollagen.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Kommer borgarrådet att verka för att elever med NPF-diagnoser mer uppmärksammas i Stockholms skolor?
2. Lever Stockholms stad upp till den förtydligade skollagen som gäller sedan ett år?
3. Anser borgarrådet att elever med NPF-diagnoser, och elever i behov av extra stöd, bör få stöd istället för skolk inskrivet i skolbetyget?

4. Anser borgarrådet att respektive rektorsområde fått tillräckliga resurser efter att ha övertagit elever från S:t Örjans resursskolor?

Stockholm den 24 september 2012

Eivor Karlsson